

[Ole Vig Jensen]

hver form for bestemmelser, og man kan sige, at vi starter på en frisk. Jeg erindrer, at under forhandlingerne under udvalgsarbejdet i sidste folketingssamling var vi nogle stykker, der fandt, at det var nødvendigt, at vi i hvert fald på nogle områder fastsatte nærmere bestemmelser.

Jeg mener, at forslaget egner sig til et grundigt udvalgsarbejde, hvor vi får sikret, at der bliver et helt klart samarbejde mellem den sociale forvaltning og skoleforvaltningen i kommunerne, hvor vi sikrer, at de, der benytter skolefritidsordningerne, har de samme muligheder, som jeg håber at de, der benytter de sociale institutioner, har for at deltage i det fritidsliv, som knytter sig til det, som foreningslivet, ungdomsforeninger og fritidsforeninger i øvrigt arrangerer for unge, sådan at vi ikke danner skel mellem vore børn og unge, når de søger de forskellige ordninger.

Jeg er sikker på, at med nogen ihærdighed og med gode bidrag – jeg tror, at det bliver såvel fra undervisningsministeren som fra socialministeren – skulle det være muligt i denne folketingssamling at beslutte at starte skolefritidsordninger op. Det er muligt, at vi skal have en forsøgsperiode, hvorefter vi tager loven op til revision for nærmere at fastlægge fremtiden for disse nye ordninger.

Vi går til udvalgsarbejdet med en positiv indstilling.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil sige til fru Helle Degn, at problemet med dette lovforslag er, at det er en ordning, der allerede eksisterer i mange kommuner. Man kan kalde det burhøns eller ej, men mon ikke der er mange socialdemokratiske borgmestre, der også har tilladt denne ordning?

Centrum-demokraterne har ikke ændret holdning, siden lovforslaget sidst var fremme, i 1983, så jeg skal nøjes med at gentage, at vi finder, at der er tale om et fornuftigt lovforslag, og at vi vil støtte det.

Pia Kjærsgaard (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Fremskridtspartiet spørger, om dette lovforslag ikke er et stykke beskæftigelsesterapi for skolelærere. Godt nok skriver ministeren,

at merudgifterne ved lovforslagets gennemførelse skønnes sparet andre steder i den sociale sektor. Så kan man spørge: hvor, hr. minister?

I og for sig kan man godt se, at det er fornuftigt, at børn også kan være på skolen i fritiden, men så skal der en ændring til. Vi må have lukket nogle af de fritidshjem, vi har i øjeblikket. Hvis ikke ministeren kan overbevise om, at han kan spare de penge, lovforslaget koster, andre steder, kan vi ikke støtte lovforslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Lovforslaget lægger, som det allerede er blevet sagt, op til besparelser. Det siges lige ud i bemærkningerne:

»Socialministeriet har henstillet til kommunerne at anvende alternative og mindre ressourcekrævende foranstaltninger på dagpasningsområdet. Skolefritidsordninger kan i denne forbindelse ses som alternativer til pasningsordninger oprettet efter bistandsloven.«

Det vil sige, at der lægges op til billigere pasningsordninger, ingen regler om uddannelse og pladsforhold, ingen normeringer, bare billig opbevaring af børnene uden et pædagogisk indhold overhovedet. Det kan VS selvfølgelig aldrig støtte – under ingen omstændigheder.

Vi er ikke principielt totalt afstandtagende over for at have fritidshjemsordninger af en eller anden art på skolerne, men det må være en absolut forudsætning, at normeringerne og pladsforholdene er i orden, og at der er tilstrækkeligt med uddannet personale.

Det er fantastisk i bemærkningerne at måtte læse, at man forestiller sig, at betalingen skal være den samme som forældrebetalingen efter bistandsloven, når det blot handler om opbevaringsanstalter.

Til slut lidt om forældreindflydelsen. VS mener, det er absolut nødvendigt med selvstændige forældreråd, som har mindst samme kompetence, som når det drejer sig om daginstitutionerne under bistandsloven. Det vil jeg gerne høre om undervisningsministerens holdning til.

Steffensen (KrF):

Lovforslaget er jo en genfremsættelse, og det er i sit indhold udmærket, idet det giver